

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **M. Ch.**, narozen X
X
zastoupen advokátkou JUDr. Hanou Desenskou
sídlem Fortna 40, 506 01 Jičín

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní třída 118/16, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalované 21. 12. 2023, čj. 10.01-000571/23-006

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Ustanovené zástupkyni, advokátce JUDr. Haně Desenské, sídlem Fortna 40, 506 01 Jičín, se přiznává odměna za zastupování ve výši 13 600 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce požádal žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby. Žalovaná napadeným rozhodnutím řízení o žalobcově žádosti zastavila, protože žádost považovala za zjevně nepřipustnou.
2. Z žádosti nebylo dle žalované zřejmé, k poskytnutí jaké konkrétní právní služby požaduje žalobce advokáta určit, resp. jaké rozhodnutí hodlá napadnout ústavní stížností. Žalobcovu ústavní stížnost proti jednomu z rozhodnutí, jejichž spisovou značku v žádosti uvedl, Ústavní soud již před podáním žádosti odmítl.

2. Žalobní argumentace

3. Žalobce se domáhá zrušení tohoto rozhodnutí. V rámci soudního řízení zaslal soudu celou řadu rozsáhlých podání. Velká část jeho argumentace se však mýjí s předmětem tohoto řízení – žalobce opakovaně uvádí dlouhé seznamy právních ustanovení a spisových značek různých soudních rozhodnutí, rozebírá dřívější spory s žalovanou a obecně popisuje, jak se vůči němu žalovaná a jiné orgány chovaly v jiných případech nespravedlivě. Jeho argumentaci lze shrnout takto.
4. Proti žalobci bylo vedeno od roku 2018 trestní řízení. Během něj žádal na všech stupních soudní soustavy o ustanovení advokáta k podání různých ústavních stížností. Soudy žalobce opakovaně odkázaly na žalovanou, na kterou se proto žalobce opakovaně obracel. Žalovaná mu však opakovaně odmítla advokáta určit. Stejně dopadl žalobce se svými žádostmi o určení advokáta v souvislosti se snahou o obnovu jiného trestního řízení, které proti němu bylo vedeno mezi lety 2005 až 2008.
5. Žalovaná opakovaně a bezdůvodně odmítá řešit žalobcovy žádosti, ač žalobce prokázal svoji nemajetnost a splňuje všechny zákonné důvody. Svým jednáním znemožnila žalobci podat ústavní stížnosti a dovolání, čímž porušuje žalobcova základní práva.

3. Vyjádření žalované

6. Žalovaná považuje žalobu za nedůvodnou, a navrhla proto, aby ji soud zamítl.
7. Popsala průběh řízení a zdůraznila, že řízení o žalobcově žádosti bylo i přes předchozí komunikaci zahájeno až doručením formulářové žádosti 16. 11. 2023. V žádosti žalobce požadoval určit advokáta pro řízení před Ústavním soudem a věc identifikoval třemi spisovými značkami – prvostupňového, odvolacího a dovolacího soudu. Žalovaná zjistila, že žalobce sám napadl rozhodnutí dovolacího soudu ústavní stížností, kterou Ústavní soud odmítl. Z toho důvodu žalované nemohla rozhodnout jinak, než řízení o žalobcově žádosti zastavit.
8. Žalovaná dále též stručně reagovala na argumentaci žalobce, která se přímo netýkala nyní projednávané věci. Vysvětlila, že se žalobcovými podáními vždy zabývá a o jeho žádostech nerozhoduje paušálně.

4. Posouzení věci soudem

9. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce se nachází ve výkonu odnětí trestu osobní svobody, byla jeho přítomnost na jednání zajištěna prostřednictvím videokonference dle § 102a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s. Žalobce se domáhal osobní účasti na jednání, nicméně soud pro tento postup neshledal žádný důvod. Soud žalobci přípisem z 8. 11. 2024 (čl. 90) vysvětlil, že využitím

videokonferenčního zařízení nedochází k porušení jeho práv. Pro stručnost soud na tento přípis odkazuje.

10. Žalobce odkázal na svoji argumentaci a shrnul ji. Zdůraznil, že v jeho věci došlo k odepření spravedlnosti. Pokud měla žalovaná pochyby o obsahu žalobcovy žádosti, měla ho vyzvat k odstranění vad. Žalobce též poukázal na to, že žalovaná mu nevyhověla i v řadě dalších věcí a opakovaně se proti němu dopouští nespravedlností.
11. Žalovaná též odkázala na svá vyjádření a navrhla žalobu zamítnout.
12. Žalobce předložil soudu celou řadu listin, nicméně soud neshledal důvod jimi provádět dokazování. U většiny z nich žalobce neuvedl, co mají prokazovat, a u zbytku je zřejmé, že se netýkají předmětu řízení. Řízení o žalobcově žádosti bylo zastaveno pro nepřípustnost, neboť žalovaná považovala žalobcovu žádost za neurčitou a navíc žalobcovu ústavní stížnost v jedné z věcí, kterou uvedl v žádosti, Ústavní soud odmítl ještě před tím, než bylo zahájeno řízení o žádosti. Pro posouzení správnosti těchto závěrů nebylo žádného dokazování třeba.
13. Žalobce na ústním jednání uplatnil námitku podjatosti celého senátu. Odůvodnil ji tím, že se k němu soud chová nespravedlivě, což se projevilo i v předchozích dvou věcech, v nichž se konalo jednání stejný den (sp. zn. 9 A 107/2022 a 3 A 22/2024). Soud ohledně námítky nepostupoval dle § 8 odst. 5 s. ř. s., neboť ji žalobce uplatnil v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta a soud nepovažoval námitku za důvodnou (§ 15b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.). K nedůvodnosti námítky soud uvádí, že žalobcovy důvody byly jednak obecné, jednak se vztahovaly k rozhodování soudu jako celku, nikoliv ke konkrétním soudcům, kteří ve věci rozhodovali. Takové skutečnosti nezakládají podjatost (§ 8 odst. 1 s. ř. s.).
14. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
16. Žaloba není důvodná.
17. Žalobce žádal o určení advokáta dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Takovou žádost lze podat pouze na formuláři, jehož vzor stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou (§ 18c odst. 2 uvedeného zákona). Jde o vyhlášku č. 120/2018 Sb., která v příloze obsahuje vzory jednotlivých žádostí.
18. Tuto vzorovou žádost žalovaná žalobci po předchozí komunikaci zaslala a ten ji zaslal zpět vyplněnou. V části III. uvedl žalobce, že žádá o určení advokáta za účelem řízení před Ústavním soudem. Dále uvedl pět různých spisových značek a věc, v níž žádá o určení, popsal tak, že se nemůže domct zákonného soudce, rychlosti řízení, důkazů, obhajoby a materiální pravdy.
19. Soud za této situace považuje postup žalované za zcela správný. Z popisu věci, jak ji žalobce uvedl, nebylo zřejmé, pro jakou konkrétní věc (právní službu) žádá o určení advokáta. Žalovaná přitom nebyla povinna vyzývat žalobce k odstranění vad žádosti, jelikož § 55a zákona o advokacii vylučuje pro řízení dle § 18c zákona o advokacii použití §

37 odst. 3 i § 45 odst. 2 správního řádu, tedy povinnost správního orgánu vyzvat žadatele k odstranění vad podání či žádosti.

20. Žalovaná vůči žalobci postupovala vstřícně, mezi spisovými značkami identifikovala spisovou značku Nejvyššího soudu a ověřila, že žalobce proti tomuto rozhodnutí již ústavní stížnost podal a ta byla odmítnuta, a to ještě před zahájením řízení o žalobcově žádosti. V napadeném rozhodnutí pak žalovaná srozumitelně a správně vysvětlila, že za takové situace je žalobcova žádost nepřipustná, neboť pokud chtěl žalobce určit advokáta k podání ústavní stížnosti proti rozhodnutí Nejvyššího soudu, nebylo to možné, neboť ústavní stížnost již Ústavní soud odmítl.
21. Žalovaná proto správně řízení o žalobcově žádosti zastavila dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. V případě žalobcově žádosti bylo totiž *„skutečně již na první pohled zřejmé, že žádosti nelze vyhovět“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 7. 5. 2008, čj. 2 As 74/2007-55, č. 1633/2008 Sb. NSS).

5. Závěr a náklady řízení

22. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná byla ve věci plně úspěšná, avšak nevznikly jí žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.
24. Výrokem III. rozhodl soud o odměně ustanovené zástupkyně. Přiznal ji odměnu za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, která zahrnuje i první poradu s klientem 20. 3. 2024, doplnění žaloby z 24. 4. 2024, druhá porada s klientem 19. 4. 2024 a účast na jednání) ve výši 3 100 Kč za jedené úkon [§ 11 odst. 1 písm. b), c) a d) a g) ve spojení s § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], a paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč za jeden úkon podle § 13 odst. 4 citované vyhlášky. Celková výše odměny činí 13 600 Kč. Odměna bude zástupkyni vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet, který uvedla ve vyúčtování nákladů.
25. Ustanovená žalobkyně navrhovala, aby jí byla přiznána též odměna za první poradu s klientem a za žádost o nařízení jednání s osobní účastí žalobce. První porada je však v případě ustanovení zástupce soudem součástí převzetí a přípravy zastoupení jako úkonu právní služby dle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, nikoliv samostatným úkonem. Proto za ni odměna nenáleží. Žádost o nařízení jednání není podáním či návrhem ve věci samé a nejde ani o žádný jiný úkon dle § 11 odst. 1 a 2 advokátního tarifu, nebo úkon jim podobný. Proto ani za tuto žádost soud zástupkyni odměnu nepřiznal.
26. Žalobce zaslal soudu po vyhlášení rozsudku přípis, v kterém uvedl, že ztratil k ustanovené zástupkyni důvěru. Požádal proto, aby mu soud ustanovil jiného zástupce z řad advokátů. K tomu soud uvádí, že pro takový postup neshledal důvod. Ustanovené zástupkyni bude pouze doručovat písemné vyhotovení rozsudku, čímž řízení před zdejším soudem skončí. Přípravné úkony pro řízení o kasační stížnosti činí sám Nejvyšší správní soud. Podá-li žalobce proti rozsudku kasační stížnost, bude v ní moci požádat o zproštění ustanovené zástupkyně a ustanovení nového zástupce.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. listopadu 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu